

A Kúria a dr.Bódor Sarolta ügyvéd által képviselt K. J. felperesnek a dr.Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve alperes ellen kárenyhítő juttatás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2011. március 23. napján kelt 28.K.33.634/2010/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 28.K.33.634/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes 2009. augusztus 4. napján bekövetkezett jégkárrol kitöltött bejelentőlap alapján elemi kár utáni kárenyhítő juttatást igényelt 2009. október 15. napján 13.646.347.- Ft összegben.

A Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága 2009. december 14. napján az ügyben meghallgatást, illetve helyszíni szemlét tartott, és a helyszíni szemle jegyzőkönyve szerint a felperes az elemi kár utáni kárenyhítő juttatás igénylési kérelmét módosította olyan módon, hogy a gyümölcsfélék között korábban -476.127. Ft-ban megjelölt ipari alma összegét 1.159.372.- Ft-ra módosította, az étkezési alma /5.066.916.- Ft/ tekintetében kárenyhítő juttatást nem igényelt, így az igényelt összeg összességében 10.214.792.- Ft-ra módosult.

A felperes a helyszíni szemle jegyzőkönyvében továbbá azt nyilatkozta, hogy „Alma esetében ipari alma felvásárlási jeggyel rendelkezem a bázis években és 2009-ben is, a jégkár miatt ipari almát tudtam értékesíteni. Második eljárási renddel nem értek egyet, mivel a kárigényemet egyszer már elfogadták, melyről egy záradékolt példányt is kaptam.”

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Piaci Támogatások és Külkereskedelmi Intézkedések Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ 123/1501/3070/3/2009. számú határozatában a felperes kérelmének olyan módon adott helyt, hogy felperes részére 2.089.715.- Ft összegű kárenyhítő juttatást állapított meg. A fennmaradó 8.125.077.- Ft tekintetében elutasította a kérelmet azzal az indokolással, hogy a nemzeti kárenyhítési rendszerrel és a kárenyhítési hozzájárulásról szóló 2008. CI. törvény /a továbbiakban: Krt./ 11. §-ának /1/ bekezdésében foglaltak szerint minden termelőnél a kárenyhítési juttatás mértékét arányosan csökkenteni kellett forráshiány miatt, így a kárenyhítő juttatás iránti kérelemben feltüntetett jogos igénynek 20,45 %-a volt kifizethető.

Az alperes 123/1501/3070/6/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása szerint azért a módosított kérelemből indultak ki, mert a felperes a jegyzőkönyvet aláírta, a kérelem módosítását érintő kérdésekben nyilatkozatot tett, így annak alapján kellett eljárni.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az ítélet tényként rögzítette, hogy az elsőfokú határozat semmilyen módon nem utalt arra, hogy a felperes kérelmét időközben módosította, ezt a kérdést csak a másodfokú hatóság vizsgálta, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta az értékelés során a felperes azon jegyzőkönyvi nyilatkozatát, hogy sérelmezte a „második eljárási rendet”. Nem támasztotta alá jogszabállyal a határozat, hogy az ellenőrzésen feltárt hiba oly mértékű volt, hogy azt felperes módosítással tudta csak korrigálni, az sem derült ki, hogy a jogszabály alapján egyáltalán jogosult volt-e felperes az ellenőrzés hatására már beadott kérelmet módosítani. Mindebből következik, hogy az alperes és különösen az elsőfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50. §-ában foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, így a Ket. 72. § /1/ bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét is megsértette. Mindezt a megismételt eljárásban - különösen a felperes által sérelmezett körben egyenként és összességében - újra kell értékelni a rendelkezésre álló adatokat.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és felperes keresetének elutasítását. Alperes álláspontja szerint az alperes és az elsőfokú hatóság is felperes módosított kérelmét megvizsgálták, a tényállást az érdemi eldöntéshez szükséges mértékben felderítették, és a döntést a hatóságok a Ket. 72. §-a alapján megindokolták. A felperes lényegében azt kifogásolta, hogy mi volt az a körülmény, ami miatt kérelmét módosítani kellett. A hatóságot nem terheli olyan

kötelezettség, hogy felperes rejtett szándékait, illetve azt a kérdést vizsgálja, hogy a felperest pontosan mi indította kérelme módosítására. A kérelem elbírálása szempontjából a kérelem módosítására indító körülmények közömbösek.

Mindezért az eljáró bíróság ítélete sérti a Ket. 50. §-át, 72. §-át, valamint az agrárkár-enyhítési eljárásról szóló 32/2009./III.30./ FVM rendelet /a továbbiakban: FVMr./ 8. és 9. §-át.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróság megfelelően feltárta a tényállást és abból helytálló jogi következtetést vont le, mellyel a Kúria is egyetért.

Téved alperes akkor, amikor azt állítja, hogy nem vitatható tényként volt megállapítható az, hogy felperes a kérelmét szabályszerűen módosította. A helyszíni szemle jegyzőkönyvéből - ahogy azt az eljáró bíróság is megállapította - egyértelmű, hogy felperes nyilatkozata - legalábbis ellentmondásos - mivel vitatta a kérelem jogosságát megkérdőjelező ellenőrzés megállapításait, és ez a nyilatkozat egyértelműen arra utalt, hogy a felperes nem kívánta önszántából módosítani kérelmét. Ezért szó sincs „rejtett felperesi szándékokról”. Az elsőfokú határozat egyáltalán nem állapított meg érdemi tényállást, az alperes határozata pedig az ügyfél helyszíni szemlén tett releváns nyilatkozatait figyelmen kívül hagyta az értékeléskor.

Mindezért helyesen állapította meg az eljáró bíróság, hogy a hatóságok nem tettek eleget tényállás-tisztázási /Ket. 50. §/ és indokolási kötelezettségüknek /Ket. 72. § /1/ bekezdés e/ pont/, és ezért a jogerős ítélet nem sértette meg ezen jogszabályhelyeket, ahogy az FVMr. 8. §-át és 9. §-át sem.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria - tekintettel arra, hogy felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel - a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségekről való döntés a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése alapján mellőzte.

A Kúria az illetékről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2012. február 14.

***Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó
bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró***